

fra flere Sider er blevet lagt Vægt derpaa, er det foreslaaet, at Ordene ombyttes med „Brandfare“; derved er det opnaaet, som har været det egentlige Mæled.

Ingen flere begjærede Ordet, og Udvalgets Forslag til § 28:

at „Ildbrand eller anden Fare for Husets Beboere, Naboer eller Andre“ forandres til „Brandfare“ fattes derfor under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Derefter fattes Udvalgets Forslag til § 31 under Forhandling.

Flensborg: Maatte det være mig tilladt at yttre et Par Ord med Hensyn til § 29?

Formanden: Dersom de Bemærkninger, det ærede Medlem ønsker at gjøre, ikke kunne knyttes til de Endringsforslag, som ere stillede til Udkastet, og som ere under Forhandling, saa vilde de ikke kunne tilstedes her, men maae henvises til den Forhandling over Udkastet i dets Heelhed, hvortil der senere vil blive givet Leilighed.

Ordføreren: Udvalget har foreslaaet, at § 32 skal gaae ud, og derimod § 31 deles i en § 31 og en § 32, hvoraf § 31 vilde komme til at indeholde de forebyggende Foranstaltninger, hvorved det her omhandlede særlige Forhold, Opstaaen af Ildfare, skulde afværges, hvorimod den nye § 32 skulde indeholde de Tilfælde, hvori der virkelig er opstaaet en saadan Ildbrand, og jeg skal kun strax bemærke, at derved anseer jeg ogsaa det Spørgsmaal, der blev omhandlet under 2den Behandling, for afgjort, hvorvidt Branddirectøren dermed har Noget at gjøre; han har Intet at gjøre med § 31, Intet at gjøre med de Forholdsregler, der mere vedkomme Agerbruget og kun have fundet deres Plads her, fordi de unægtelig angaae Forhold, der meget let i en Gaandevending kunne gaae over til Ildbrand. Derimod har han ubetinget efter Udvalgets Mening at gjøre med § 32, nemlig

naar der er opstaaet Hedebrand eller Skovbrand; thi saa er der virkelig Ildbrand, og selv om man vil indskrænke hans Virksomhed til Huse, saa er det ganske vist, at Huse ogsaa ere udsatte for den største Fare ved Hedebrand eller Skovbrand. Jeg troer altsaa, at dette Spørgsmaal derved paa en principmæssig og klar Maade er afgjort. Hvad nu den første Deel angaaer, som indeholder de primitive Foranstaltninger, da skal Udvalget opretholde den hele § 31's første Affnit, som handler herom, som den blev vedtaget, men har Intet at erindre imod, at der tilføies, at Brandfogden skal, naar han finder Anledning dertil, være tilstede og selv føre Commandoen. Videre kunde Udvalget efter den alvorligste Overveelse ikke gaae, og jeg troer, at dersom det ærede Medlem (Sessen), som har reist Spørgsmaalet, vilde stille sin Fordring videre, da stiller han den om Noget, som er upraktisk. Det kan derimod være hensigtsmæssigt, at det lægges Brandfogden paa Hjerte, naar han kan, og navnlig, naar det Terrain, der afbrændes, er af en større Betydning, saavidt muligt selv at være tilstede og da føre Commandoen. Udvalget har heller ingen Betænkelighed fundet ved at tilføie den vist practisk meget hensigtsmæssige Anvisning til Behandlingen af Hedetovr, naar det kun skeer under den beskæbnede Form, at det fremtræder som en Modsatning til, at det Offentlige dermed Intet directe har at gjøre, men at hele Ansvarret paahviler Gieren, og dernæst at tilføie, at Brandfogden skal føre et almindeligt Tilsyn med, at der vises en forsvarlig Omgang, altsaa naar Noget kommer til hans Kundskab om en usforsvarlig Fremgangsmaade, advare Vedkommende, medens navnlig, naar han kommer tilstede, hans Befalinger i saa Henseende ubetinget skulle efterkommes. Den blotte Anmeldelse af, at der brændes, naar man ikke dertil vil knytte videre Følger, anseer Udvalget vedblivende for Noget, der ikke bør optages i Loven. Jeg skal som Noget, der næsten staaer under en Redactionsbemærkning, men som kan have en ikke uvigtig practisk Betydning, bemærke, at Ordene fra „Hvo som“ o. s. v. skulle være en særskilt Passus. Den indeholder Straffebestemmelser ikke blot med Hensyn til det samme Affnit, men ogsaa